

Sygn. akt IC 128)13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015 r.

Sąd w Częstochowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krystyna Mieszkowska

Protokolant: Mateusz Kmieć

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2015 r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Produkcja (...) Spółki Akcyjnej w F.

przeciwko D. W. (1) i M. W.

o zapłatę

nakaz zapłaty z dnia 4 stycznia 2013 r. wydany w sprawie INc 140)12 utrzymuje w mocy w całości.

IC 128)13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 listopada 2012 r. powódka Produkcja (...) Spółka Akcyjna w F. domagała się zasądzenia od pozwanych solidarnie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M., D. W. (1) i M. W. kwoty 95.357,98 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia solidarnie od pozwanych kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie powódka podała, że z pozwaną Spółką (...) zawarła umowy sprzedaży wyrobów betonowych i palet drewnianych oraz umowy w przedmiocie wykonania usługi transportowej tych wyrobów. Podstawą współpracy handlowej była umowa ramowa współpracy gospodarczej zawarta 18 listopada 2010 r. oraz umowa o prowadzenie składu fabrycznego zawarta również 18 listopada 2010 r. Jednostkowe umowy sprzedaży zawierane były w ten sposób, że po przedstawieniu pozwanej (...) przez przedstawiciela powódki oferty handlowej, pozwana składała zamówienia ustnie lub telefonicznie na wybrane towary, modyfikując także w ten sposób wcześniej złożone zamówienia pisemne. Następnie powódka dostarczała pozwanej zamówione wyroby wraz z paletami drewnianymi. Oprócz wynagrodzenia za dostarczony towar i palety drewniane, pozwana obowiązana była do zapłaty wynagrodzenia za usługę transportową zakupionego towaru. Ustaleń w przedmiocie ceny, rodzaju i ilości sprzedawanego towaru, warunków jego dostawy oraz terminu zapłaty dokonywali z pozwaną pracownicy powódki K. W. i J. D.. Po wydaniu pozwanej zamówionego towaru i dostarczeniu go, powódka wystawiała fakturę VAT na której oznaczony był termin i sposób zapłaty. Pozwana nie kwestionowała treści faktur, w tym terminu zapłaty, jako zgodnych z umową stron. Zgodnie z § 4 ust. 5 umowy ramowej na zabezpieczenie roszczeń wynikających z tej umowy pozwana (...) wręczyła powódce weksel in blanco ze swojego wystawienia. Weksel ten został poręczony przez pozwanych D. W. (1) i M. W.. Zasady wypełnienia weksla zostały sformułowane w umowie ramowej. Wszyscy pozwani znali treść umowy ramowej, w tym treść umieszczonej w niej deklaracji wekslowej. Pomimo nadejścia terminu zapłaty należności objętych fakturami wymienionymi w pozwie, pozwana (...) nie dokonała jakiegokolwiek zapłaty ani nie podała przyczyny braku zapłaty. W związku z powyższym pismem z dnia 12 maja 2011 r. powódka wezwała pozwanych do wykupienia weksla określając łączną kwotę zadłużenia na 105.357,98 zł. W odpowiedzi na to pismo pozwana Spółka (...), którą reprezentował pozwany

D. W. (2), uznała w całości swój dług względem powódki, i zwróciła się równocześnie o wydłużenie terminu spłaty zadłużenia. Wobec braku zapłaty powódka uzupełniła weksel in blanco na kwotę 105.357,98 zł obejmującą należność główną powiększoną o skapitalizowane odsetki za opóźnienie w zapłacie w łącznej wysokości 5.252,89 zł. W dniu 30 maja 2011 r. pozwana (...) wpłaciła kwotę 10.000 zł tytułem częściowej spłaty sumy wekslowej. Pozostała część należności nie została uiszczona. Pismem z dnia 12 listopada 2012 r. powódka ponownie wezwała pozwanych do dobrowolnego uregulowania pozostałej części należności wekslowej w kwocie 95.357,98 zł. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi. Weksel stanowiący podstawę żądania powódka indosowała na (...) Finanse S.A. w B., jako firmę windykacyjną. (...) dokonał następnie indosu zwrotnego na powódkę.

Nakazem zapłaty z dnia 4 stycznia 2013 r. wydanym w postępowaniu nakazowym Sąd Okręgowy w Częstochowie uwzględnił zadanie powódki w całości.

Powyższy nakaz zapłaty stał się prawomocny wobec pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. z dniem 19 lutego 2013 r. Zarzuty pozwanej Spółki od nakazu zapłaty odrzucone zostały postanowieniem z dnia 31 grudnia 2013 r., które uprawomocniło się z dniem 1 lutego 2014 r.

W zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 4 stycznia 2013 r. pozwani D. W. (2) i M. W. zaskarżyli nakaz zapłaty w całości i wnieśli o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwani złożyli zarzut sfalszowania weksla w zakresie, w jakim powódka wskazała jako wystawcę weksla M. W.. Pozwani podnieśli, że podpis na wekslu, umieszczony obok podpisu wystawcy D. W. (1) nie jest podpisem M. W.. Nadto pozwani podnieśli zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem, albowiem wekslem jaki funkcjonował pomiędzy pozwanymi był jedynie ten, którego wystawcą był D. W. (2) i był to weksel gwarancyjny wystawiony w celu zabezpieczenia interesów powódki w czasie realizacji umowy z dnia 6 kwietnia 2009 r. Pozwani wskazali także zarzut wygaśnięcia wierzytelności wekslowej wynikającej z umowy dnia 6 kwietnia 2009 r. Skoro umowa ta została zakończona i w dacie zakończenia nie było zaległości płatniczych, to weksel powinien zostać zwrócony, o co pozwani wielokrotnie występowali. Skoro nie został zwrócony, to oznacza, że powódka nim dysponuje i nie powinien on zostać uzupełniony. Według pozwanych zachodzi zatem domniemanie graniczące z pewnością, że powódka sfalszowała weksel przedstawiony do wykupu i w oparciu o niego uzyskała korzystny dla siebie nakaz zapłaty. Pozwani podnieśli także, że między stronami prowadzona była korespondencja, w której pozwani wykazywali wolę wyjaśnienia sprawy, odpowiadali na wezwania powódki i nie uchylali się od odpowiedzialności. W piśmie z dnia 20 maja 2011 r., na które powoływała się powódka Spółka (...) wskazała, że powódka wystąpiła z wekslem wobec niewłaściwego podmiotu, tj. Przedsiębiorstwa (...) i do tej pory nie wystąpiła do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z wezwaniem do wykupu weksla. Z dniem 5 maja 2011 r. w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nastąpiły zmiany własnościowe i osobowe w zarządzie, a dopiero po tym fakcie nastąpiło wypełnienie weksla przez powódkę. Pozwani przyznali, że w dniu 6 kwietnia 2009 r. Przedsiębiorstwo (...) zawarło z powódką umowę o współpracy gospodarczej, na zabezpieczenie której Przedsiębiorstwo (...) wystawiło weksel in blanco poręczony przez D. W. (1) i M. W.. (...) Spółka z o.o. innego weksla nie wystawiała. Od dnia 2 sierpnia 2010 r. Przedsiębiorstwo (...) przestało istnieć, wcześniej strony rozliczyły wzajemne należności. Powódka nadal prowadzi transakcje handlowe, jednak już z innym podmiotem – (...) Spółką z o.o. W piśmie z dnia 12 maja 2011 r. powódka poinformowała o wystawieniu weksla na sumę 105.357,58 zł. na Przedsiębiorstwo (...). Pismem z dnia 20 maja 2011 r. pozwani poinformowali, że podmiotem zobowiązanym powinna być (...) Spółka z o.o. a nie Przedsiębiorstwo (...). Pismem z dnia 25 kwietnia 2012 r. pozwani wystąpili do powódki o zwrot weksla wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...), ale nie doczekali się odpowiedzi. Pozwani nie mieli wiedzy o wystawieniu weksla do umowy pomiędzy powódką a (...) Spółką z o.o. datowanej na 18 listopada 2010 r. Skoro powódka do tej pory nie zwróciła weksla wystawionego na Przedsiębiorstwo (...), powstać może domniemanie, że weksel ten został wykorzystany niezgodnie z deklaracją tj. do regulacji zobowiązań (...) Spółki z o.o. Ponadto pozwani zarzucili, iż częściowo dokonali zapłaty, bowiem powódka dochodzi należności wynikających z faktur wystawionych przed datą zawarcia umowy z dnia 18 listopad 2010 r. obejmujących kwotę 64.985,36 zł i o tę kwotę dochodzone roszczenie powinno zostać zredukowane.

W piśmie z dnia 23 maja 2014 r. powódka ustosunkowując się do zarzutów pozwanych od nakazu zapłaty przyznała, że pozwana M. W. nie jest wystawcą weksla własnego, natomiast złożyła podpis na wekslu jako poręczyciel i nigdy nie kwestionowała swojej odpowiedzialności jako poręczyciela wekslowego. Następnie powódka podniosła, że przed rozpoczęciem współpracy ze (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością prowadziła współpracę handlową z D. W. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) D. W. (2) na podstawie umowy ramowej z dnia 6 kwietnia 2009 r. Współpraca ta została rozwiązana przed nawiązaniem współpracy ze Spółką (...). W ocenie powódki zarzuty pozwanych dotyczące umowy z dnia 6 kwietnia 2009 r. nie pozostają w związku z żądaniem pozwu. Do niniejszej sprawy załączony został weksel zawierający pieczęć Spółki (...) i oczywistym jest, że wystawcą weksla jest Spółka (...) nie zaś M. W. czy D. W. (2). Współpraca ze Spółką (...) nawiązana została już w dniu 18 września 2009 r., tj. od początku istnienia Spółki (...), o czym świadczy treść faktury (...) z dnia 12 października 2010 r. w której treści jako kupującego wskazano Spółkę (...) w organizacji. Powódka przyznała, że w pierwszym wezwaniu do wykupu weksla omyłkowo jako wystawcę weksla wskazała Przedsiębiorstwo (...) zamiast Spółkę (...), ale do poręczycieli wekslowych wezwanie wysłane zostało prawidłowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Około 2000 r. powódka Produkcja (...) Spółka Akcyjna w F. nawiązała współpracę handlową Przedsiębiorstwem (...) D. W. (2) w P.. Współpraca ta prowadzona była na podstawie umów ramowych o współpracy oraz umów składu fabrycznego. W ramach umów powódka sprzedawała Przedsiębiorstwu (...) wytwarzane przez siebie wyroby betonowe. Wszystkie umowy zawierały ustalenia że zabezpieczeniem ich wykonania będzie weksel in blanco wystawiony przez kupującego. Ostatnia umowa ramowa o współpracy gospodarczej zawarta została z Przedsiębiorstwem (...) w dniu 6 kwietnia 2009 r. W § 4 umowy przewidziano, że na zabezpieczenie wykonania umowy, w tym zapłaty wynagrodzenia za sprzedane wyroby, kupujący wręczy Spółce (...) weksel in blanco poręczony przez M. W., który Spółka ma prawo wypełnić sumą wekslową do kwoty całkowitego zadłużenia, w tym z tytułu ceny sprzedaży wyrobów, odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie od kwot zapłaconych i kwot niezapłaconych oraz wszelkie inne koszty i wydatki do których zapłaty kupujący jest zobowiązany.

(dowód: zeznania świadków: K. K. k – 358-359, J. D. k – 393-394, kopia umowy ramowej z dnia 6 kwietnia 2009 r. k – 117-122, zeznania pozwanego D. W. (1) k – 394-396).

Z dniem 2 sierpnia 2010 r. Przedsiębiorstwo (...) przestało istnieć i cały posiadany towar i skład fabryczny wniesione zostały aportem do nowo powstałej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W dniu 13 września 2010 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym zarejestrowana została (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.. Współpraca handlowa łącząca dotychczas powódkę z Przedsiębiorstwem (...) kontynuowana była ze Spółką (...), także w okresie bezpośrednio poprzedzającym jej formalną rejestrację oraz sporządzenie nowej pisemnej umowy ramowej współpracy handlowej. Do kwietnia 2011 r. funkcje prezesa zarządu Spółki pełnił pozwany D. W. (2).

(dowód: zeznania pozwanego D. W. (1) k – 394-396, kopia pisma D. W. (1) z dnia 3 października 2012 r. skierowanego do pozwanego k – 127, wypis z KRS k – 312-314, zestawienie faktur, kopia faktury VAT, kopie dokumentów w-z k – 308-311)

W dniu 18 listopada 2010 r. powódka i Spółka (...) zawarły umowę ramową o współpracy gospodarczej. Strony umowy ustaliły, że jej celem jest określenie ogólnych ram i zasad współpracy w zakresie sprzedaży kupującemu wyrobów produkowanych przez powódkę. W umowie wskazano, iż warunki sprzedaży zawarte są w ogólnych warunkach sprzedaży powódki, stanowiących załącznik nr 1 do umowy. Szczegółowe warunki współpracy handlowej stron określone miały zostać w jednostkowych umowach sprzedaży, zawieranych na warunkach określonych w ogólnych warunkach sprzedaży, obowiązujących w chwili zawarcia umowy sprzedaży. W umowie przewidziano, że na zabezpieczenie wykonania umowy, w tym zapłaty wynagrodzenia za sprzedane wyroby kupujący wręcza powódce weksel in blanco, poręczony przez M. W. i D. W. (1), który powódka, w przypadku opóźnienia w zapłacie ma prawo wypełnić sumą wekslową do kwoty całkowitego zadłużenia kupującego wobec niej z tytułu wykonania umowy, w tym z tytułu zapłaty ceny sprzedaży wyrobów, odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie od kwot

zapłaconych i kwot niezapłaconych oraz wszelkie inne koszty i wydatki, do których zapłaty zobowiązany był kupujący. Powódka zobowiązana była do zawiadomienia kupującego o wypełnieniu weksla listem poleconym, wysłanym na 7 dni przed terminem jego zapłaty. Tego samego dnia zawarta została pomiędzy powódką a Spółką (...) umowa oprowadzenie składu fabrycznego określająca warunki współpracy w zakresie magazynowania wyrobów betonowych i żelbetonowych poprzez utworzenie w ramach działalności kupującego Składu (...) dla wyrobów powódki.

(dowód: kopia umów z dnia 18 listopada 2010 r. k – 17-27, oświadczenie pozwanych k – 357, zeznania pozwanego D. W. (1) k – 395-396).

Realizując zapis umowy dotyczący zabezpieczenia jej wykonania poznawana Spółka (...) wręczyła powódce weksel in blanco z pieczęcią wystawcy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. i podpisem D. W. (1), zawierający oświadczenie o poręczeniu za wystawcę podpisane przez D. W. (1) i M. W..

(dowód: weksel k – 96, oświadczenie pozwanej M. W. k – 357, zeznania pozwanego D. W. (1) k – 396, zeznania pozwanej M. W. k – 397)

W dniach od 18 października do 31 grudnia 2010 r. powódka sprzedała Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) towar opisany w fakturach VAT: nr (...) na kwotę 13.275,40 zł, nr (...) na kwotę 14.528,88 zł, nr (...) na kwotę 744,20 zł, nr (...) za kwotę 5.195,75 zł, nr (...) na kwotę 744,20 zł, nr (...) na kwotę 21.908,88 zł, nr (...) na kwotę 2.758,63 zł, nr (...) na kwotę 5.829,42 zł., nr (...) na kwotę 4.903,96 zł, nr (...) na kwotę 7.611,07 zł, nr (...) na kwotę 2.631,81 zł, nr (...) na kwotę 3.925,35 zł, nr (...) na kwotę 2219,60 zł, nr (...) na kwotę 4.534,11 zł, nr (...) na kwotę 4.007,72 zł, nr (...) na kwotę 1.096,80 zł, nr (...) na kwotę 6.190,11 zł.

(dowód: kopie faktur VAT, dokumenty w-z, raporty z obrotów k – 28-76, oświadczenie pozwanych D. W. (1) i M. W. k - 357).

Pomimo upływu terminów zapłaty wystawionych przez powódkę faktur pozwana Spółka (...) nie wywiązała się z obowiązku zapłaty.

W dniu 12 maja 2011 r. powódka wypełniła weksel na kwotę 105.357,58 zł podając jako datę płatności 26 maja 2011 r. i miejsce płatności siedzibę powódki. Weksel stanowiący podstawę żądania powódka indosowała na (...) Finanse S.A. w B., jako firmę windykacyjną. (...) dokonał następnie indosu zwrotnego na powódkę.

W piśmie z dnia 12 maja 2011 r. skierowanym do Przedsiębiorstwa (...) D. W. (2) powódka zawiadomiła o wystawieniu weksla i wezwała do jego wykupu podając, że pozostawiony do jej dyspozycji weksel in blanco uzupełniony zostanie sumą wekslową w kwocie 105.357,98 zł, klauzulą bez protestu, data wystawienia 12 maja 2011 r. i data płatności 26 maja 2011 r. W piśmie powódka wezwała do wykupu weksla w podanym terminie pod rygorem dochodzenia zapłaty z weksla. Tego samego dnia powódka skierowała do Przedsiębiorstwa (...) D. W. (2) notę odsetkową na łączną kwotę 5.252,09 zł obejmującą odsetki za zwłokę dotyczące płatności 17 faktur wystawionych w okresie od 18 października do 31 grudnia 2010 r.

(dowód: weksel k – 96, kopie pism powódki z dnia 12 maja 2011 r. z kopia książki nadawczej k – 77-78, 81-84).

Również w dniu 12 maja 2011 r. powódka skierowała do M. W., jako poręczyciela, zawiadomienie o wystawieniu weksla i wezwanie do jego wykupienia. W piśmie tym powódka powiadomiła pozwaną, że w związku z brakiem zapłaty za towar zakupiony przez Przedsiębiorstwo (...) D. W. (2) szczegółowo wyspecyfikowany, na łączną kwotę 100.105,89 zł wraz z notami odsetkowymi na kwotę 5.252,89 zł zostanie wypełniony pozostawiony do jej dyspozycji weksel in blanco sumą wekslową w kwocie 105.357,98 zł, klauzulą bez protestu, data wystawienia 12 maja 2011 r. i data płatności 26 maja 2011 r.

(dowód: kopia pisma z dnia 12 maja 2011 r. k – 79-80).

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienia, w piśmie z dnia 20 maja 2011 r. pozwany D. W. (2) zwrócił się do powódki o przesłanie mu umowy o współpracy ponieważ jak twierdził, z doręczonego mu zawiadomienia o wystawieniu weksla i wezwaniu do jego wykupienia wynika, że podmiotem zobowiązanym była Spółka (...) a nie Przedsiębiorstwo (...)” D. W. (2). W piśmie tym pozwany D. W. (2) poinformował nadto, że z uwagi na trudną sytuację firmy prosi o „cierpliwość i wyrozumiałość w opóźnieniu w płatnościach”, zapewnił, że zobowiązania będą regulowane w ratach. W piśmie tym pozwany odwołując się do wieloletniej współpracy między firmami wyraził także nadzieję na pozytywne potraktowanie jego propozycji. W dniu 30 maja 2011 r. pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przełała na rachunek powódki kwotę 10.000 zł pisząc w tytule przelewu iż wymieniona kwota stanowi zapłatę za kostkę.

(dowód: kopia pisma pozwanego D. W. (1) z dnia 20 maja 2011 r. k – 85, kopia potwierdzenia realizacji przelewu k - 86)

W dniu 12 maja 2012 r. powódka wystosowała do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, pozwanej M. W. i pozwanego D. W. (1) wezwanie do zapłaty sumy wekslowej zawierające zawiadomienie o wypełnieniu weksla in blanco oraz wezwanie do solidarnej zapłaty sumy wekslowej w wysokości 95.357,98 zł. Pismo zawierało informację, że weksel został wypełniony w oparciu o postanowienia deklaracji wekslowej zamieszczonej w § 4 ust. 5 umowy ramowej współpracy gospodarczej zawartej w dniu 18 listopada 2010 r. oraz że suma wekslowa wpisana w wekslu to kwota 105.357,98 zł na którą składa się należność główna w kwocie 100.105,89 zł oraz ustawowe odsetki za opóźnienie w zapłacie liczone od dnia wymagalności należności głównej do dnia 12 maja 2011 r. w wysokości 5.252,09 zł.. Pismo zawierało także informację o miejscu płatności, dacie wystawienia i dacie płatności oraz że wobec dokonania wpłat w kwocie 10.000 zł suma wekslowa jakiej powódka dochodzi od wystawcy weksla i poręczycieli wynosi 95.357,98 zł.

(dowód kopia pisma z dnia 12 maja 2012 r. z kopia książki nadawczej k – 87-88).

Sąd zważył co następuje:

W sprawie niesporne jest, że powódka oraz pozwany D. W. (2) prowadzący Przedsiębiorstwo (...)” D. W. (2) w P. od 2000 r. utrzymywali współpracę handlową na podstawie umów ramowych o współpracy oraz umów składu fabrycznego. Umowy te systematycznie były odnawiane. Bezsporne jest również, że dla zabezpieczenia wykonania tych umowy pozwany D. W. (2) wręczał powódce weksel in blanco poręczony przez M. W.. Okoliczność ta wynika z zeznań świadków K. K. i J. D. i potwierdzona została zeznaniami pozwanych D. W. (1) i M. W.. Niesporne jest także, że w sierpniu 2010 r. Przedsiębiorstwo (...) D. W. (2) przestało istnieć i jak wyjaśnił pozwany D. W. (2) (k – 127), „przekształciło się w (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością” której prezesem zarządu do kwietnia 2011 r. pozostawał pozwany D. W. (2).

W sprawie wykazane zostało, że współpraca gospodarcza łącząca dotychczas powódkę z Przedsiębiorstwem (...) kontynuowana była z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością także w okresie bezpośrednio poprzedzającym jej formalną rejestrację oraz podpisanie nowej umowy ramowej współpracy gospodarczej. Okoliczność ta znalazła potwierdzenie w niekwestionowanych przez pozwanych zeznaniach świadków K. K. i J. D., niekwestionowanych przez pozwanych dokumentach w postaci dokumentów W-Z z dnia 12 października 2010 r. (k – 70-72), w których jako nabywca wskazana jest (...) Spółka z o.o. w organizacji. W świetle powyższego zarzut pozwanych, iż częściowo dokonali zapłaty, bowiem powódka dochodzi należności wynikających z faktur wystawionych przed datą zawarcia umowy z dnia 18 listopad 2010 r. obejmujących kwotę 64.985,36 zł i że o tę kwotę dochodzone roszczenie powinno zostać zredukowane, nie zasługuje na uwzględnienie.

Okolicznością nie kwestionowaną przez pozwanych jest także fakt zawarcia przez pozwaną (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością umowy ramowej współpracy gospodarczej i umowy prowadzenia składu fabrycznego z dnia 18 listopada 2010 r.

W zasadzie niekwestionowana jest także wielkość zadłużenia pozwanej Spółki (...) wobec powódki. W toku przesłuchania na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014 r. pozwany D. W. (2) oświadczył, iż „Spółka nie zapłaciła stronie powodowej i dotyczy to faktur, które zostały załączone do pozwu” (k – 395). Okoliczność powyższa znajduje także

potwierdzenie w piśmie pozwanego D. W. (1) z dnia 20 maja 2011 r. opatrzonego pieczęcią (...) Spółki z o.o. skierowanym do powódki w odpowiedzi na otrzymane zawiadomienie o wypełnieniu weksła (k – 85). W piśmie tym pozwany potwierdza zobowiązanie Spółki wobec powódki, tłumaczy opóźnienie w płatności trudną sytuacją firmy, nadto zobowiązuje się do regulowania zaległości płatniczych w ratach. Częściowym wypełnieniem tego zobowiązania jest dokonanie w dniu 30 maja 2011 r. przez pozwaną Spółkę zapłaty części należności w kwocie 10.000 zł (k – 86).

Kwestią sporną jest solidarna odpowiedzialność pozwanych D. W. (1) i M. W. za zobowiązania pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jako poręczycieli wekslowych.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani D. W. (2) i M. W. zakwestionowali fakt istnienia weksła in blanco stanowiącego zabezpieczenie wykonania umowy ramowej współpracy gospodarczej z dnia 18 listopada 2010 r. Według pozwanych jedynym wekslem jaki funkcjonował pomiędzy nimi i powódką był weksel gwarancyjny wystawiony w celu zabezpieczenia interesów powódki w czasie realizacji umowy z dnia 6 kwietnia 2009 r. zawartej z Przedsiębiorstwem (...) D. W. (2). W ocenie pozwanych istnieje „domniemanie graniczące z pewnością, że ” weksel ten, nie wykorzystany w toku trwania umowy z dnia 6 kwietnia 2009 r. i nie zwrócony im przez powódkę został przez powódkę sfalszowany, przedstawiony do wykupu i w oparciu o niego powódka uzyskała korzystny dla siebie nakaz zapłaty. Precyzując zarzut sfalszowania weksła pozwani zarzucili, że podpis na wekslu, umieszczony obok podpisu wystawcy D. W. (1) nie jest podpisem M. W.. Pozwani wnieśli o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego grafologa dla wykazania, czy podpis wystawcy oznaczony jako (...) jest podpisem pozwanej. W toku rozprawy w dniu 17 września 2014 r. pozwana M. W. rozpoznała swój podpis jako podpis poręczyciela (k – 357), podobnie w toku przesłuchania w dniu 3 grudnia 2014 r. (k – 397). Pozwany w toku rozprawy w dniu 17 września 2014 r. rozpoznał swój podpis jako wystawcy weksła, natomiast stwierdził, że podpis poręczyciela nie jest jego podpisem (k – 357). W toku zeznań złożonych na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014 r. pozwany D. W. (2) powtórzył, że rozpoznaje swój podpis jako wystawcy, oświadczył, że nie jest pewny podpisu pod słowami „poręczamy za wystawcę” (k – 376).

Zarzut pozwanych, iż nie było weksła na zabezpieczenie umowy stron z dnia 18 listopada 2010 r. a jedynym funkcjonującym między stronami wekslem był wystawiony przez pozwanego D. W. (1) na zabezpieczenie realizacji umowy z dnia 6 kwietnia 2009 r. nie mógł zostać uwzględniony. Przede wszystkim pozwani nie zaprzeczyli obowiązywania umowy ramowej współpracy gospodarczej z dnia 18 listopada 2010 r., a na rozprawie w dniu 17 września 2014 r. rozpoznali swoje podpisy na umowie i nie kwestionowali faktu jej zawarcia oraz wykonywania. W treści tej umowy w § 4 wymienione zostały sposoby zabezpieczenia jej wykonania. W pkt 5 § 4 zapisano, że na zabezpieczenie wykonania umowy, w tym zapłaty wynagrodzenia za sprzedane wyroby kupujący wręcza powodowi weksel in blanco poręczony przez M. i D. W. (2), który w przypadku opóźnienia kupującego w zapłacie ma prawo wypełnić sumą wekslową do kwoty całkowitego zadłużenia kupującego wobec powoda z tytułu wykonania niniejszej umowy. Tak więc wystawienie weksła in blanco zawierającego poręczenie przez pozwanych przewidziane w umowie stron nie może być kwestionowane. Dodatkowo zauważyć należy, że pozwani poza samym oświadczeniem, że weksła nie było nie przedstawili żadnych dowodów dla wykazania tej okoliczności. Natomiast powód, fakt istnienia tego weksła wykazał zeznaniem świadków K. K. i J. D.. Zeznania tych świadków są wiarygodne chociażby w świetle treści pisma pozwanego z dnia 20 maja 2011 r. będącego odpowiedzią na wezwanie do wykupienia weksła, w którym to piśmie pozwany nie przedstawił żadnych zastrzeżeń do weksła, w tym do jego istnienia. Na rozprawie w dniu 17 września 2014 r. powód okazał pozwanym kopię niewypełnionego weksła wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) (k – 355) i oświadczył, że dotyczy on umowy z 6 kwietnia 2009 r. na którą powoływali się pozwani. Pozwani stwierdzili w tym momencie, że weksel ten dotyczy jeszcze wcześniejszej umowy niż z 6 kwietnia 2009 r. W tej sytuacji twierdzenia pozwanych trudno uznać za wiarygodne, zwłaszcza, że oryginał weksła załączony przez powoda do pozwu zawiera pieczęć pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Jedyny podpis na wekslu, który kwestionowany został przez pozwanych to podpis pozwanej M. W. złożony obok podpisu D. W. (1) jako wystawcy weksła. Z punktu widzenia żądania pozwu skierowanego wobec poręczycieli wekslowych, fakt autentyczności lub nieautentyczności tego podpisu nie ma żadnego znaczenia, ponieważ odpowiedzialność poręczycieli wekslowych ma co do zasady charakter samodzielny, co przejawia się w tym, że odpowiadają oni według treści weksła (por. wyrok Sądu najwyższego z dnia 24 listopada 2009 r. V CSK 129)09 Lex 688047). Poręczenie wekslowe jest ważne i skuteczne, choćby zobowiązanie

podstawowe, za które poręczono było nieważne z jakiegokolwiek powodu. Wynika to z art. 7 prawa wekslowego, w myśl którego jeżeli na wekslu znajdują się podpisy osób niezdolnych do zaciągania zobowiązań wekslowych, podpisy fałszywe albo podpisy, które z jakiegokolwiek przyczyny nie zobowiązują osób, które weksel podpisały lub których nazwiskiem weksel został podpisany, nie uchybia to ważności innych podpisów. Innymi słowy w razie nieważności zobowiązania osoby, za którą poręczono np. z powodu sfalszowania jej podpisu, poręczyciel wekslowy i tak będzie odpowiadał za zapłatę sumy wekslowej. W tej sytuacji badanie autentyczności podpisu pozwanej M. W. złożonego jako wystawcy weksla zgodnie z wnioskiem dowodowym zawartym w zarzutach od nakazu zapłaty było bezprzedmiotowe, bowiem w żadnym zakresie nie odnosi się do odpowiedzialności pozwanych jako poręczycieli wekslowych, a innego wniosku dowodowego pozwani reprezentowani przez fachowego pełnomocnika nie złożyli.

Złożony przez pozwanych zarzut częściowej zapłaty zawarty w zarzutach od nakazu zapłaty nie został wykazany w żaden sposób, przeciwnie pozwany przesłuchiwany przez Sąd (k – 396) zeznał, że nie zapłacili za faktury, mimo iż chcieli zapłacić, bo gdyby zapłacili to nie mogli by spłacać innych inwestycji i nie skończyliby innych budów. Pozwany zeznał także, że zamówienia i dostarczenia towaru określonego w fakturach załączonych do pozwu nie kwestionuje (k – 357). Fakt braku zapłaty za faktury wynika także z pisma pozwanego skierowanego do powoda w dniu 20 maja 2011 r. (k – 85).

Biorąc pod uwagę powyższe, uznać należało, że powództwo jest uzasadnione w całości. Podstawą odpowiedzialności pozwanych jako poręczycieli wekslowych jest art. 32 ustawy prawo wekslowe, zgodnie z którym poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny.

Zgodnie z art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy Sąd wydaje wyrok w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Mając na uwadze wyniki postępowania dowodowego, Sąd w całości utrzymał nakaz zapłaty wydany w dniu 4 stycznia 2013 r. uznając za prawidłowe wyliczenia należnych powódce kosztów procesu.

Podstawą odpowiedzialności pozwanych jako poręczycieli wekslowych jest art. 32 ustawy